

Man gik dernæst til:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring af Lov Nr. 130 af 15. April 1930 om Seminarier.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4433; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 588).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

H. P. Johansen: Det Lovforslag, som her er til første Behandling, tager jo Sigte paa at fravige visse Bestemmelser i Loven om Læreruddannelse, dels med Hensyn til Omlægning af Undervisningen ved Seminarierne, dels vedrørende de nugældende Eksamensbestemmelser for Lærere.

Lidt nærmere betegnet forstaar jeg Lovforslaget saaledes, at det gaar ud paa, at de Seminarier, som maatte ønske at gøre et Forsøgsarbejde i saa Henseende, kan indsende en Plan herom til Undervisningsministeriet, som saa i hvert enkelt Tilfælde godkender eller forkaster en saadan Plan.

Det er jo tilsyneladende kun et lille og et meget beskedent Forslag, som her foreligger, men det er klart, at det er et Skridt — et første Skridt kan man vistnok sige —, der kan faa den allerstørste Betydning. Det kan faa Betydning for Seminariekommis- sionens Arbejde videre frem, og det kan faa Betydning for den fremtidige Læreruddan- nelse, naar der skal indføres en Nyordning i saa Henseende. Det er derfor forstaaeligt, at man i interesserede Kredse modtager dette Forslag med stor Interesse og mod- tager det med Tak til Ministeren. Ogsaa jeg vil gerne knytte en Tak til Ministeren for det, men det er lige saa forstaaeligt, at man stiller visse Spørgsmaal i Forbindelse med det. Det er forstaaeligt, at man bliver spurgt, hvor vidtrækkende den Bemyndigelse er, som Rigsdagen uden Tvivl i Løbet af ganske kort Tid vil give den højtærede Minister. Nu er Forholdet jo det, at Lovforslagets Tekst ikke giver Detailler, idet Lovforslaget kun omfatter 6 Linier. Det er ganske natu- rligt, da det er en Bemyndigelseslov, der er Tale om, men i Bemærkningerne til Lovfor- slaget peges paa, at der, som vi alle ved, for Tiden er nedsat en Seminariekommis- sion, der har afgivet en foreløbig Betænkning, og saa siges det, at Ministeriet ganske har kunnet tiltræde Kommissionens Indstilling. Det er derfor naturligt, at man ser paa, hvilke Enkeltheder Kommissionen har frem- draget og derudfra søge at danne sig et

Billede af, hvad Lovforslaget tilsigter, og af Rækkevidden.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal, som Lovforslaget omhandler, altsaa Forsøg paa Omlægning af Læseplanen og Undervis- ningen, kan man vistnok sige, at Kom- missionens Standpunkt er præget af meget stor Klarhed, ligefrem velgørende Klarhed. Der siges som Rettesnor for en Forsøgsunder- visning, at Optagelsesprøven maa ikke ændres, den nugældende Fagrække maa ikke ændres, og Eleverne skal føres frem til et Standpunkt, der i det væsentlige ikke af- viger fra det nuværende. Men saa siger Kommissionen, at det vil være af Værdi, at de Seminarier, som ønsker det, faa Fri- hed og Tilladelse til at omlægge Læseplanen, for at man kan faa Klarhed over, om der er visse Fag, der kan gennearbejdes paa kortere Tid, saa at der bliver mere Tid til andre Fag. Det er Kommissionens Stand- punkt, og vi hørte forleden Dag her i Tinget, at Ministeren gik ind paa den samme Tankegang. Jeg kan helt og fuldt tiltræde disse Synspunkter. Et andet Spørgsmaal er, hvor mange Seminarier der gaar ind for et saadant Forsøgsarbejde. Det bliver næppe særlig mange. Jeg vil anse det for en Fordel, om flere Seminarier vil gaa ind i et saadant Forsøgsarbejde.

Jeg hilser altsaa med Tilfredshed de Forsøg, der her bliver Tale om, men jeg kan ikke andet end ogsaa hilse det med Til- fredshed, at Forsøgene holdes inden for de her givne Rammer, saa at det ikke fører dertil, at der atter bliver Tale om en helt ny Slags Lærere. Vi har jo adskillige Kate- gorier af Lærere i den danske Folkeskole, for det første dem med den almindelige Uddannelse, dernæst faar vi snart Studentelæ- rere, desuden er der Folkeskolelærerinder, og hvis de forsøgsuddannede Lærere nu ogsaa kommer i en Gruppe for sig selv, vil det ikke være heldigt. Der er tillige det Hensyn at tage til de Elever, der søger Op- tagelse i disse Forsøgsklasser, at det nødig skulde blive saaledes, at deres Uddannelse blev regnet for ringere end den Uddannelse, de øvrige Lærere har. Man maa paaskønne, at Ministeriet og Seminariekommis- sionen har varetaget den Side af Sagen paa ud- mærket Maade. Det maa selvfølgelig ogsaa være en Nødvendighed, at det kan siges til de Elever, der skal være — hvad skal jeg sige — Forsøgsobjekter, at der ingen Risiko er for dem i den Retning, at de vil blive regnet for ringere uddannet end de andre Lærere, der faar den nuværende Ud- dannelse.